

Projev předsedkyně Zdenky Valouchové dne 17. 11. 2023 před Hlávkovou kolejí v Praze

Vaše Magnificence páni rektori, vážená paní profesorko,
pane předsedo Senátu, dámy a pánové,

jménem pozůstalých po popravených a politických vězních, bych ráda poděkovala správní radě Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových za organizování této vzpomínky, protože na rok 1939 a jeho důsledky se průběžně moc nevzpomíná.

Je pro nás zadostiučiněním, že opět můžeme vzpomínat nejen na studenty, kteří sloužili v československých jednotkách ve Velké Británii a jak již bylo řečeno, přesvědčili představitele ze 26 zemí, že dne 16. listopadu 1941 byl v Londýně 17. listopad vyhlášen Mezinárodním dnem studentstva jako jediný svátek českého původu. Po roce 1990 zmizel z našich kalendářů. Nemohu na tomto místě nevzpomenout našeho předsedu doktora Vojmíra Srdečného, tehdy jednoho z pěti žijících studentů v České republice, odvezených do Sachsenhausenu, který se připojil již v roce 2012 k dalším protestujícím a začali bojovat o navrácení tohoto svátku. Trvalo to dlouhých 7 let a vždy to doktor Srdečný na tomto místě připomínal. Úspěchu se ještě dožil - dva roky před svými stoletými narozeninami.

My pozůstalí, aniž bychom chtěli ubrat na významu toho ostatního, co nám dnešní den připomíná, si uvědomujeme především rok 1939. Připomíná nám ho i tato kolej, Petschkův palác, brněnské Kounicovy koleje a další. Do Kounicových kolejí vedla také první cesta presidenta Beneše při jeho návratu do vlasti. Ti z vězňů, kteří útrapy přežili, neměli návrat do života snadný. Zmiňovaný doktor Srdečný například sbíral odvahu 65 let, než se do Sachsenhausenu znovu podíval a až v roce 2013, na toto místě, o tom veřejně promluvil.

Teprve loňského roku prezident Zeman ocenil devět studentů a profesorů, popravených dne 17. listopadu 1939 a hned se začalo diskutovat, zda si popravení zaslouží titul hrdina. Letos prezident Pavel ocenil hrdiny 2. světové války, kteří sloužili v Československé jednotce v Anglii. Byli mezi nimi také bývalí studenti a bývalý kancléř presidenta Klause se začal zamýšlet nad výběrem vyznamenaných a nad doporučením ukončit nekonečnou tradici vyznamenávání in memoriam, kde se téměř po osmdesáti letech smysl již ztrácí. Věřím, že bývalý pan kancléř neměl na mysli, že bychom na naše hrdiny měli zapomínat. My jsme naopak pan prezidentovi vděční, **protože právě před**

zapomínáním nás důrazně varoval prezident Beneš slovy, že nikde se tak snadno nezapomíná, jako v politice.

V povědomí mladé veřejnosti a v národní historické paměti se znalosti o událostech z roku 1939 pomalu začaly vytrácet spolu s jejich významem a odkazem. Znovu si však mnozí právě teď začali uvědomovat, že válka našťestí není v naší zemi, ale že nepřestala existovat. Hovoří se nejen o válce na Ukrajině, která je nám nejbližší, ale i o těch ostatních. Pozorujeme, že i válečné utrpení, které prožili dědové našich studentů a někteří pamětníci, začínají mnozí mladí lépe chápat. Solidarita se projevuje v praxi, velký význam má škola a především rodina.

Chceme se znovu vrátit do škol, kde byli bývalí vězňové častými hosty. Musíme je nahradit my pozůstalí, připomínat životní příběhy našich rodičů a pomáhat mladým chápat souvislosti se současností. Sami bychom to nedokázali, proto se znovu obrátíme na ministerstvo školství a věříme v pochopení. Když v minulých letech vyučující vyzval žáky, kteří vyslechli vzpomínky politického vězně, aby napsali své dojmy, udělali to. Některé jsme četli. Nešlo o povinnou školní práci. Bylo to napsáno citlivě a trochu s údivem, co všechno se dělo a co se dozvěděli. Studenti si logicky vyvodili, že právě těmto lidem vděčí za dnešní svobodný život. **Je to důležité poznání.**

Vážíme si, že mladá generace, nepoznala válku, a proto záleží na nás všech, abychom ji ochránili, trpělivě vysvětlovali, měli pochopení a pomáhali mladým složitost dnešní doby správně a ve všech souvislostech pochopit. My ostatní musíme udělat všechno, aby se s válkou nikdy nemuseli sami setkat.

Děkuji Vám za pozornost.

Zpráva o činnosti Sdružení osvobozených politických vězňů a pozůstalých (SOPVP) za období 2022-2023

Úvod

Sněm SOPVP se konal dne 24. října 2023 od 11 hod. ve Vlasteneckém sále Univerzity Karlovy. Tento sál zapůjčují rektori UK včetně dvou salonků. Sněm byl zahájen kulturním vystoupením lékaře MUDr. Václava Šolce, který se věnuje mj. opernímu zpěvu.

Po zahájení a schválení programu byly zvoleny návrhová a mandátová komise. Následovalo vystoupení hostů, na které navázaly předsedkyně Ing. Zdeňka Valouchová a I. místopředsedkyně PhDr. Markéta Pánková s informacemi o činnosti předsednictva Sdružení osvobozených politických vězňů a pozůstalých za uplynulé období od října 2022.

Sněm pokračoval zprávou o hospodaření, přednesenou účetní p. Marii Kudličkovou a zprávou revizní komise, kterou přednesla její předsedkyně p. Eva Merclová. Zprávy byly schváleny (Zpráva o činnosti je veřejnosti přístupná na webu sopvp.cz.)

Během programu vystoupili zástupci historických skupin, p. Kateřina Kočková, Ing. Alena Staňková, Ing. Alois Martínek a Ing. František Radkovič, za Památník Pečkárna Ing. Ernil Kulfánek. O poslední situaci ohledně nacistického kříže hovořil Josef Doškář. Následovalo vystoupení zástupců z jednotlivých krajů včetně p. Karla Vaculíka, který hovořil o I. čs. partyzánské brigádě Jana Žižky na Valašsku.

Před vystoupením předsedkyně návrhové komise seznámila místopředsedkyně PhDr. Markéta Pánková přítomné s usnesením předsednictva ze září 2023. Bylo navrženo, aby nebylo obnoveno kolektivní členství SOPVP v Českém svazu bojovníků za svobodu. (V tomto duchu upravit naše stanovy). Informaci doplnil ThDr. Mikuláš Vymětal, který navrhl nový bod k projednání na sněmu – zrušení kolektivního členství SOPVP v ČSBS. Tento diskusní příspěvek vyvolal rozsáhlou diskusi, ve které vystoupilo třináct přítomných ze třiatřiceti, někteří opakovaně. Časově se plán zasedání o více než hodinu prodloužil.

Sněm byl usnášení schopný – pozváno bylo 41 osob, omluveno 8. (Přítomných bylo 33, tj. 80,4 % pozvaných)

Naše činnost vychází ze Stanov SOPVP. Jedním z úkolů Sdružení je pravdivě seznamovat veřejnost, zejména mládež, se zkušenostmi a prožitky politických vězňů za nacistické krutovlády a s historií a tradicemi protinacistického odboje. Naši členové takovouto činnost realizují, byť většinou díky vlastním finančním prostředkům. Jedním z příkladů je vytvoření dokumentárního filmu o přátelství Bohuslava Kapounka a Zdenka Vrby v cele v nacistické věznici Breslau (autorky Marie Abrahámová a Markéta Pánková, text namluvil Alfred Strejček, vytvořen pro vzdělávací aktivity). Tento film s přednáškou M. Abrahámové byl již promítán na školách, a také pro členy Společnosti Ludvíka Svobody na jejich schůzi v Brně dne 31. 5. 2023 za účasti předsedkyně Aleny Šimkové. Při této příležitosti obdržela dlouholetá členka SOPVP prestižní medaili Přemysla Pittra od Národního pedagogického muzea a knihovny J. A. Komenského. Další členové se podíleli na úspěšných výstavách, např. Kateřina Kočková na úspěšné výstavě Tvář Evropy, Mikuláš Vymětal např. na výstavě Masaryk a Svatá země, kterou zahajoval v kostele sv. Martina ve zdi. M. Pánková promluvila u pomníku Tří králů na počest V. Morávka v březnu 2023. Předsedkyně Zdenka Valouchová přednesla projev před Hlávkovou kolejí k 17. listopadu 2022. Následně v prosinci 2022 proběhla tisková konference (TK) připravená členy předsednictva SOPVP v Hlávkových kolejích. Cílem akce bylo posílit povědomí o SOPVP. Bohužel zástupci médií neměli zájem. (účast zachycena v prezenční listině).

Od uplynulého sněmu byla snaha získat vlastní finanční prostředky pro činnost SOPVP, zachovat kontinuitu aktivit existujících historických skupin, získávat finanční prostředky pro bývalé politické vězně v krajích včetně informací naší možné pomoci související s péčí o jejich zdraví. Vedení si rovněž předsevzalo úkol – získat nové mladé členy/nky. Pro veřejnost bylo důležité založit vlastní webové stránky – **sopvp.cz**.

Pokud jde o sociální a zdravotní péči bývalých politických vězňů a nyní i pozůstalých, prolíná se naše práce se sociální a zdravotní komisí ČSBS. V roce 2016 požádal její předseda Ing. Vodička všechny hejtmany včetně pražského primátora o jednorázový finanční příspěvek pro PV jejich krajů ve výši 2 500 Kč. Vyhověli všichni hejtmani kromě pardubického hejtmána. Postupně se někteří hejtmani odmlčeli, ale nyní spolupracují s námi. Vysvětlili jsme jim, že političtí vězni jsou pouze jedni. V tomto roce bylo našim prostřednictvím poskytnuto politickým vězňům pěti krajů a Hlavního

města Prahy celkem 505 000Kč. Jde o kraj Jihočeský, Hradecký, Plzeňský, Středočeský a Zlínský. K navýšení došlo u Středočeského na 9 000 Kč, Jihočeského na 8 000 Kč a v Plzni na 5 000 Kč. Na tento výsledek jsme hrdi.

I když se mění ředitelé nemocnic a v minulosti uzavřené smlouvy již neplatí, kdykoliv se obrátíme na Ústřední vojenskou nemocnici v Praze nebo Olomouci, vždy nám vyhoví a úspěšní jsme byli i Domovů důchodců, na které jsme se obrátili. Je na místě, abychom poděkovali členkám sociálně zdravotní komise, které pracují s velkým nasazením a často ve svém volném čase. Ne vždy se dočkají poděkování ve svém kraji. Tak alespoň takto.

Vzdělávací činnosti bychom chtěli v následujících letech posílit různými formami, ať už půjde o výstavy či přednášky, Avšak bez určitých finančních prostředků to nepůjde. Proto jsme se v tomto roce rozhodli zintenzivnit aktivity k získání finančních prostředků na činnost SOPVP. Jednak jsme oslovili dopisy různé organizace, firmy (cca 10), zda by přispěli sponzorským darem na činnost. Vše bez odezvy. K tomu podotýkáme, že všechny evropské státy, kde žijí pamětníci koncentračních táborů,¹ věznic, internačních táborů aj. dotují činnost tamních sdružení, které se starají o bývalé vězně či sirotky nebo rodinné příslušníky.

Při metodické návštěvě Ministerstva financí zástupkyně Z. Valouchová a M. Pánková byla informována, že pro získání prostředků ze státního rozpočtu je třeba kontaktovat poslance, kteří by vznesli při schvalování zákona o státním rozpočtu požadavek, aby určitou finanční částku dali na činnost našeho Sdružení (dříve dávali ČSBS). Následně jsme formou dopisů (dopisy jsou uloženy v evidenci) průběžně žádali vybrané poslance napříč stranami, aby při schvalování rozpočtu na r. 2024

¹ Přehled historických skupin:

KT Flossenbürg

Státní oblastní archiv v Litoměřicích (Krajská 48/1) představuje od 17.1.2022 putovní výstavu bavorského Památníku KT Flossenbürg "Dneska tě ctí za svatého, zítra budeš sviňák" (jde o citát z básně K. H. Borovského). V KT Flossenbürg bylo internováno 4500 československých občanů, z nichž jedna pětina nepřežila.

KT Gross Rossen

KT Mauthausen

KT Ravensbrück

KT Sachsenhausen

KT Osvětim

Breslau - německá věznice se soudem

Kounicovy koleje Brno

pomohli naší činnosti k získání financí. Žádost o získání finančních prostředků jsme zaslali:

- ministrovi financí Zbyňkovi Stanjurovi,
- poslancům - Aleně Schillerové, Karlu Havlíčkovi,
- Podporu vyslovil i prof. Jiří Drahoš, místopředseda Senátu Parlamentu, který zprostředkoval kontakt na 1. místopředsedkyni Parlamentu ČR Věru Kovářovou, žádost o finanční podporu činnosti SOPVP jí osobně poslal;
- Žádost o podporu zaslána též předsedkyni Parlamentu Markétě Pekarové -Adamové, která přislíbila pomoc se získáním financí a předala naší žádost rozpočtovému výboru.

Co se týká prof. Drahoše, zástupkyně M. Pánková se radila ve věci nacistického kříže v Kořenově. Kauzou se už dříve zabýval také kurátor Libereckého muzea pan Ivan Rous, asi by bylo dobré ho kontaktovat (lze se odvolat na Jiřího Padevěta). Jak víme, za nás se aktivně nacistickým křížem zabývá Josef Doškář, který má pro nás samostatnou informaci. Na podporu aktivit J. Doškáře nechala M. Pánková vypracovat posudek doc. Janem Němečkem z HÚ AV ČR podepsaný ředitelem prof. Martinem Holým. Rovněž se obrátila s žádostí o názor na doc. Ivo Cermana, který stanovisko SOPVP a zejména stanovisko J. Doškáře a dalších právníků podpořil.

Pokud jde o likvidaci nacistického kříže, psali jsme bývalé ministryni životního prostředí, ta nám ani neodpověděla, a posléze Petru Hladíkovi, současnému ministrovi životního prostředí – taktéž neodpověděl.

Je nám to líto, že některým zástupcům státní správy a politické sféry, je lhostejné, že lidé, kteří obětovali životy či zdraví za naši svobodu, jsou na okraji jejich zájmu. Je však třeba zachovávat historickou paměť! A to zvláště v dnešní době, kdy jsou pošlapávány hodnoty humanismu během válek, které sledujeme ve světě. V některých evropských městech se opakují projevy antisemitismu, jak tomu bylo zejména v 30. letech 20 století v Evropě. V současné době, kdy se objevují čím dál tím více projevy neonacistů, je třeba více vzdělávat nejen mládež, ale i celou společnost. O aktivaci neonacistů je i zpráva pana ing. A. Martinka (viz zpráva A. Martínka). Památníky koncentračních táborů si v průzkumu stěžují na nárůst výhrůžek pravicových extremistů. Uvádějí vandalismus, graffiti s hákovými kříži aj. V roce 2023 se členové předsednictva taktéž zasazovali, aby Petschkův palác, kde je též pamětní

síň, zůstal ve správě MPO, neboť o budovu se začal zajímat Ústav pro studium totalitních režimů (viz zpráva E. Kulfánka). Na podporu ministrovi MPO byl napsán dopis se stanoviskem SOPVP.

Členové předsednictva i další členové se účastnili dalších různých akcí (akcí Svazu vojenských veteránů, Společnosti L. Svobody, ČSBS, Živé paměti, Českého osvětimského výboru, Paměti národa atd.). Na posledních jednání SOPVP byl také projednáván bod o vystoupení SOPVP jako kolektivního člena z ČSBS. Návrh vznesl M. Vymětal. K tomuto jednání je třeba vyzvat členy k diskuzi.

Jistě víte již z minulých let, že vlajkovou lodí našeho Sdružení jsou Historické skupiny jednotlivých koncentračních táborů (HS). Mám na mysli jen ty hlavní, i když víme, že některé měly až patnáct pobočných. Naše historické skupiny (HS) jsou u KT Mauthausen, Ravensbrück, Sachsenhausen, Flossenbürg a Gross Rossen. HS Osvětim si vzal na starost Nadační fond obětí holocaustu, konkrétně jeho předsedkyně Mgr. ThDr. Marta Malá, která je současně místopředsedkyní Českého osvětimského výboru, dříve Historické skupiny Osvětim. V době, kdy tato HS byla součástí SOPVP se skupina starala o putovní výstavu Místa utrpení, smrti a hrdinství. Konkrétně náš tehdejší místopředseda Ing. Asaf Auerbach, poslední žijící Wintonovo dítě v ČR (který vloni zemřel) spolu s architektkou Zárubovou. Oba si ke svým devadesátým narozeninám dali devadesáté putovní místo výstavy. Naše Sdružení nemělo finanční prostředky na její další putování, ani na příspěvky Mezinárodnímu komitétu KT Osvětim. Po stech místech putování se nyní pracuje na aktualizaci a modernizaci původní výstavy. Byla vytvořena pracovní skupina, která spolupracuje s historiky. Výstavu nově doplní portréty bývalých osvětimských vězňů, kteří se aktivně podíleli na vzdělávání o holocaustu spolu s doprovodným vzdělávacím programem. Předpokládaný termín pro znovuuvedení výstavy je plánován na den 27. leden 2025, kdy si připomeneme 80. výročí osvobození vyhlazovacího tábora Auschwitz – Birkenau.

Osvětimský výbor též pracuje na novém pilotním projektu Zapojení tzv. druhé generace do vzdělávání o holocaustu ve spolupráci se vzdělávacími odděleními Památníku Terezín a Židovského muzea v Praze. Ředitelka ThDr. Marta Malá, která se omluvila, zaslala písemně informaci o svých aktivitách (současně proběhla pracovní konference Tereziánské iniciativy).

Z našich HS, které jsou součástí Mezinárodních komitétů, jmenovaných v úvodu, je velmi aktivní HS Mauthausen, jejíž předseda Ing. Janík je ředitelem Středočeského muzea. (Ing. Janík byl omluven, neboť organizoval setkání v tomto koncentračním táboře u příležitosti 81. výročí heydrichiády). K uctění památky 294 obětí československých vlastenců se konala zádušní mše v katedrále sv. Víta Václava a Vojtěcha, kterou celebroval kardinál Dominik Duka. HS Flossenbürg již před časem obnovil náš člen Rudolf Wittenberg. O činnosti HS Sachsenhausen informoval Alois Martínek (zástupce za ČR), o HS Ravensbrück paní Kateřina Kočková (zástupce za ČR), o aktivitách HS Gross Rossen zástupce za ČR pan František Radkovič a o činnosti skupiny svatobořických dětí paní Ing. Alena Staňková. Sněmu se zúčastnila také paní Olga Rosenfelderová, dcera bývalého vězně KT Sachsenhausen architekta Ing. Otakara Rosenfeldera, který přežil. Pomáhá rozšiřovat info o HS Sachsenhausen. Neuvěřitelně pomohla mj. zástupci HS Ing. Martínkovi. Vedení SOPVP se mj. snaží získávat nové členy z okruhu dětí bývalých vězňů, kterých žije jen v Českých Budějovicích dvanáct.

Odkaz našich mrtvých, kteří mají každý svůj příběh, je pro nás závazkem učinit všechno pro zachování jejich památky a pro důstojné zachování jejich odkazu.

Zástupci SOPVP v Brně vzpomínali na zavražděné moravské odbojáře

Opět se přiblížil 24. leden. Tento den se navždy vryl do paměti (nejen) čtyřiceti rodinám, jejichž blízcí odpočívají na Ústředním brněnském hřbitově. Muži byli popraveni na sklonku války v tehdejší věznici Breslau dne 24. ledna 1945 - v den, kdy nacisté německou věznici evakovali před postupující frontou.

Díky pochopení u tehdejších ministrů Masaryka a gen. Svobody, se 1. prosince 1946 konala exhumace těl vlastenců, a tak pozůstalí mohou vzpomínat u jejich hrobů.

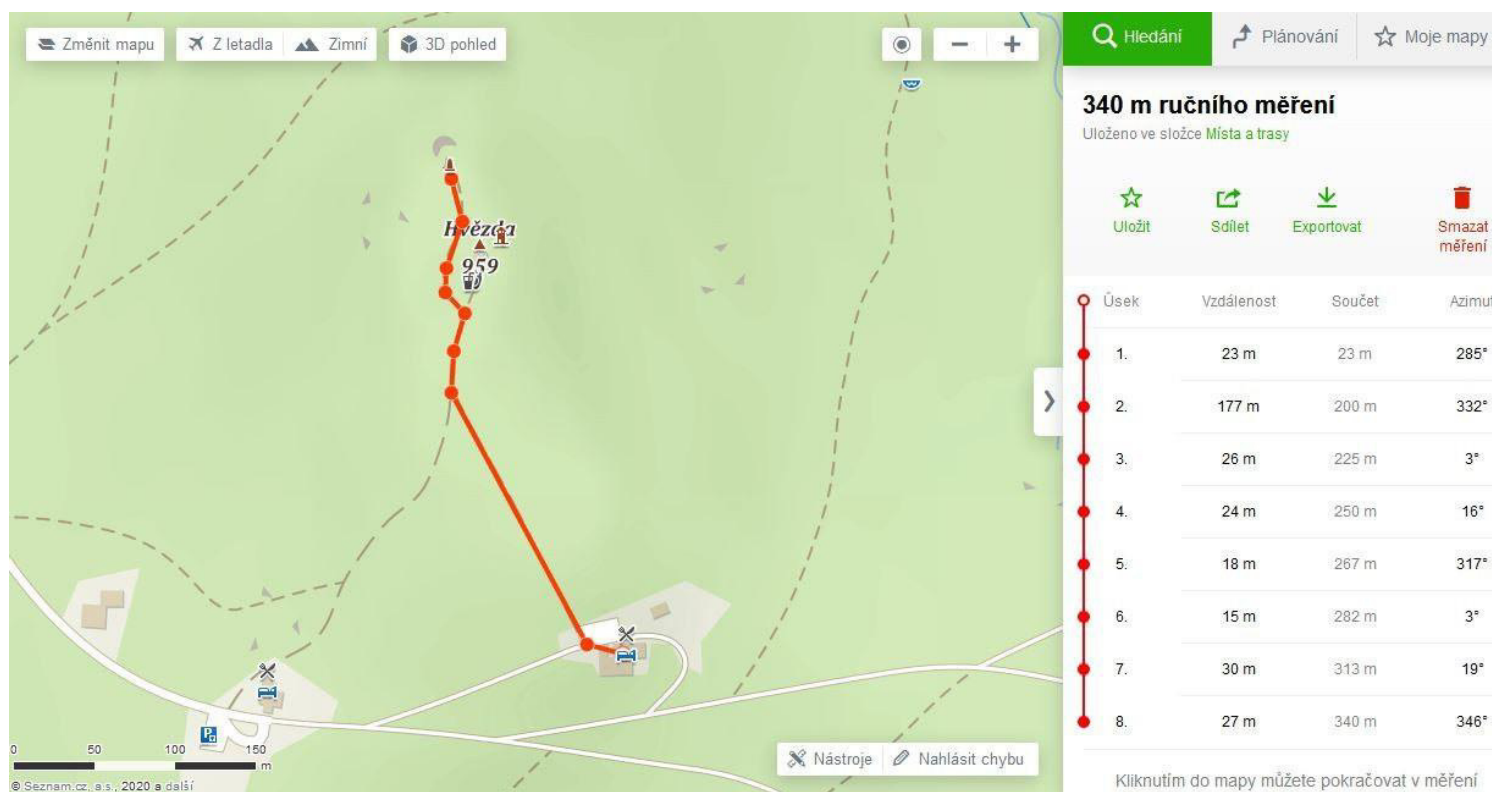
Díky městu Brnu a příslušným organizacím v Jihomoravském kraji se vzpomínkové pietní akty konají pravidelně. Je spojeno též s br. Josefem Styxem, který popravené viděl naposled a zanechal nám své smutné vzpomínky v knize ***Zapadalo slunce nad Breslau naposledy***. Pozůstalí i ostatní přítomní jsou členy nebo sympatizanti SOPVP.

I letos byla účast na vzpomínkovém shromáždění početná, a to díky dobré organizaci, zejména HS Kounicovy koleje. Po české hymně přednesl úvodní slovo br. Ing. Milan Fryčka z SBS Brno-venkov, kterého doplnila Ing. Zdeňka Valouchová, dcera popraveného podplukovníka Roberta Váni dne 24. 1. 1945. Oba zdůraznili, že společnost musí udělat maximum, aby se minulost již nikdy nemohla opakovat. Láska k vlasti byla zesnulými chápána doslova, žádná oběť jim nepřipadala velká. Nesmíme dopustit, aby byla zbytečná.

Nejnovější poznatky o mystickém nacistickém místě pod rozhlednou Štěpánkou v Jizerských horách k 5.dubnu 2021

Hledání v historických dokumentech o mystickém nacistickém místě vybudovaném pod rozhlednou Štěpánkou v Jizerských horách (v archivech v Jablonci n/Nisou, Litoměřicích, České Lípě a v Krajské vědecké knihovně v Liberci a brouzdáním po internetu přineslo nové poznatky.

Obecně se vědělo, že nacisté využívali ke svým účelům restaurace, hotely a chaty v Jizerských horách. Podářilo se nám zjistit, že v okrese Jablonec n/N nejdůležitější roli hrála Rösslerbaude, dnešní Turnovská chata, vzdálená od rozhledny Štěpánky necelých 300 m, od nacistického kříže 340 m.

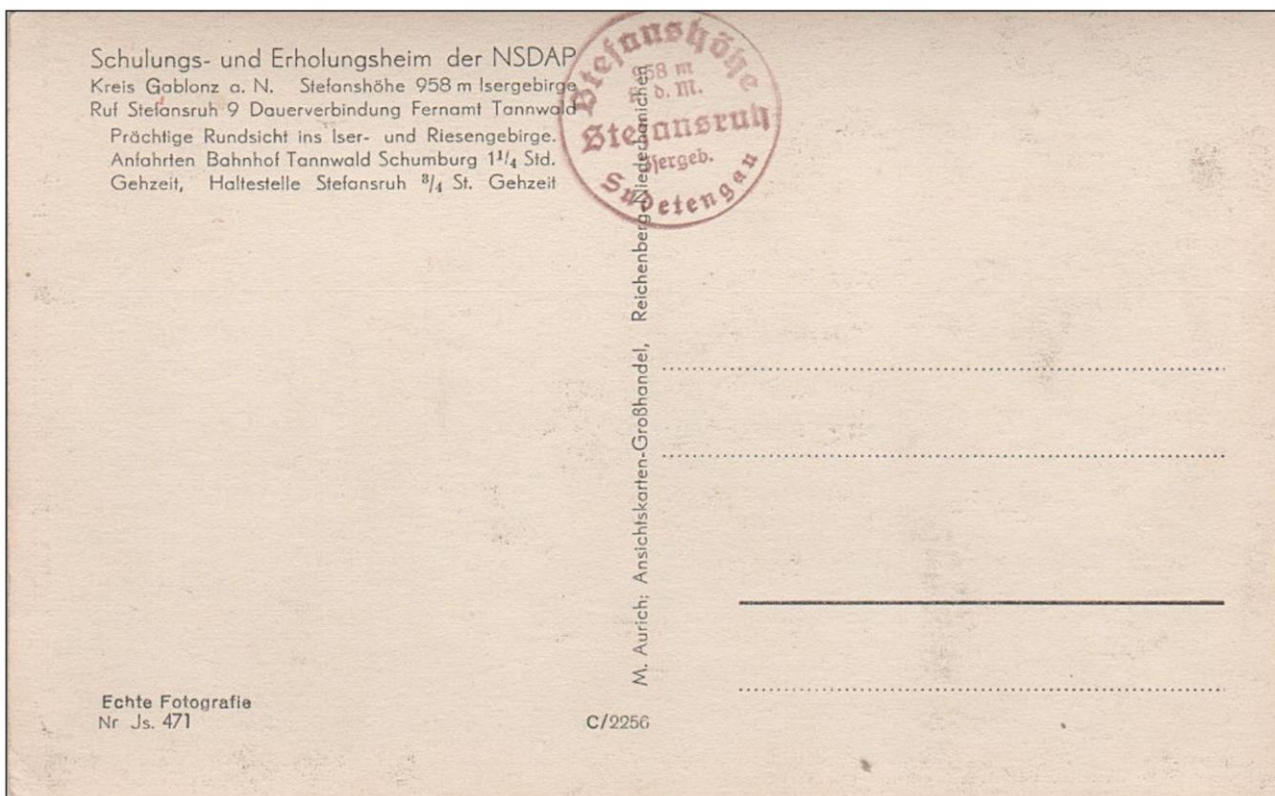

O tom, že Rösslerbaude hrála na Jablonecku prim svědčí i informace na zadní straně pohlednice této chaty. Školící a rekreační středisko NSDAP.

Schmalzerfranzl

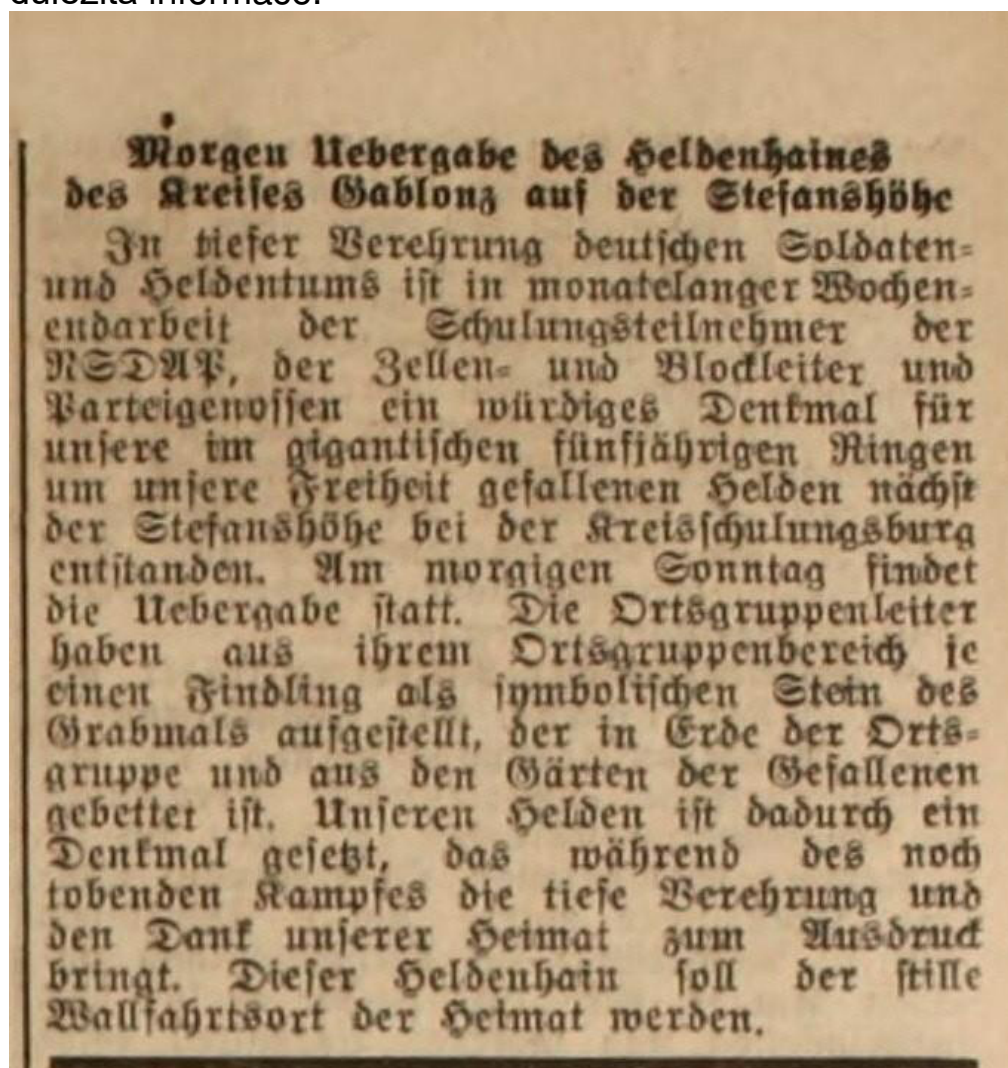
www.delcampe.net

Schmalzerfranzl

www.delcampe.net

V jabloneckých novinách Gablonzer Tagblatt z 21.10.1944 je zveřejněna důležitá informace.

Představení pomníku na Štěpánce na Jablonecku proběhne zítra

V hluboké úctě k německým vojákům a jejich hrdinství postavili účastníci školení NSDAP, vedoucí buněk a bloků a členové strany vedle Štěpánky u okresního školícího střediska důstojný památník hrdinům padlým v obrovské, pět let trvající válce za naši svobodu. Ten bude představen zítra . Všichni skupinová vedoucí přinesli ze svého území, ze země či ze zahrad padlých, po jednom balvanu coby symbolu náhrobního kamene. Vztyčením tohoto

památníku tak může naše vlast vzdát našim hrdinům nejhlubší úctu a dík, ačkoliv boj stále ještě zuří

Pomník padlým okresu Jablonec nad Nisou u okresního školícího střediska Štěpánka

V tiché a namáhavé práci vztyčili političtí vedoucí členové z okresu Jablonec nad Nisou ve svém volnu skromný pomníček padlým hrdinům boje za naši svobodu, jenž bude představen veřejnosti tuto neděli v 11 hodin dopoledne. Nacistické špičky okresu Jablonec založily památník pro vybrané nacistické hrdiny, kteří padli ve 2.světové válce.. Odhalit ho přijel sám Konrad Henlein. Informaci o odhalení památníku včetně projevu Konrada Henleina zveřejnil dne 23.10.1944 jablonecký Gablonzer Tagblatt

„Letzten Endes siegt, wer nicht nachgibt“

Gauleiter Henlein sprach vor den Politischen Leitern des Kreises Gablonz

Gauleiter und Reichsstatthalter Konrad Henlein sprach gestern Sonntag im Heldenhain auf der Stefanshöhe und am Sonnabend vorher zu den Politischen Leitern des Kreises Gablonz in der Kreisschulungsburg über die Bildung, Sinn und Wesen des Volksturmes. Der Gauleiter sprach eingehend über die Kämpfe der Sudetendeutschen in der Tschechei, die oft schwerer und gefährlicher waren als die Öffentlichkeit anzunehmen geneigt ist, und über die unendlichen Schwierigkeiten, die sich der Sudetendeutschen Partei oft in den Weg stellten. Aber wir kämpfen weiter, auch wenn der Kampf noch so aussichtslos schien. Als die Ostmark ins Reich heimkehrte, stiegen für uns neue Gefahren auf, Benesch mobilisierte und ließ seine Bunkerlinien besetzen. Die Sudetendeutschen hielten in dieser Schicksalsstunde Disziplin und Treue. Die Tapferkeit der Politischen Leiter hat es vermocht,

Die Zeit war für uns viel zu kurz, um einen Ausgleich zu schaffen mit den anderen Reichsteilen, die wirtschaftlich schon Jahre hindurch auf Hochtouren liefen. Es konnte bei uns nicht alles so schnell geändert werden, und schon kam der Krieg. Dieser wurde immer schwerer und härter. Aber das Sudetendeutschtum hat sich von der ersten Stunde an so anständig benommen, daß der Gauleiter dem Führer melden konnte, das Sudetendeutschtum sei bereit, jedes Opfer auf sich zu nehmen.

Als der Führer die Aufstellung des Deutschen Volksturms befahl, waren die Sudetendeutschen darüber glücklich. Wir Sudetendeutschen sehen als alte Frontsoldaten, die dem Tode ins Auge geblitzt haben, die Dinge nüchtern wie sie sind. Wir sind bereit, jeden, der irgendwie unsere Heimat angreifen sollte, mit der letzten Leidenschaft entgegenzutreten, denn wir schauen auf eine 2000jährige Geschichte zurück. Auf uns sehen

schauen unsere Kinder und Kindeskinde. Wir lassen uns lieber unter den Trümmern unserer Heimat begraben, als daß wir sie in der geschichtlichen Stunde verlassen.

Wir wollen keine großen Worte machen, aber wir wissen, daß am Ende dieses Ringens der deutsche Sieg steht, weil das deutsche Volk die Größe dieser Entscheidung kennt und wir einen fanatischen Kampfeswillen an den Tag legen, der es keinem Gegner gestattet, seinen Fuß für längere Dauer auf deutschen Boden zu setzen. Eines Tages wird der Gegner sehen, daß Deutschland nicht mit Wassengewalt zu bestiegen ist, und dieser Tag bringt uns den Sieg. Denn letzten Endes siegt immer der, der nicht nachgibt. Das wissen wir schon aus unserer Jugend.

Wir kennen den Vernichtungswillen unserer Gegner und dagegen gibt es nur eifernden Widerstandswillen bis zum äußersten. Wenn unsere Kameraden draußen gefallen

sind, so wäre es schändlich für uns, sie im Stich zu lassen. Wenn der Führer euch aufruft zum letzten Appell, so geht es um die Heimat, um unser Sudetenland, um das Reich und die deutsche Zukunft. In dieser Stunde wird niemand feig sein und wird, wenn es sein muß, auch sein Leben hergeben für die Größe unseres deutschen Volkes. Das sind wir unseren Toten schuldig und unserer Tradition.

*

Am Sonntag vormittag verließ der Gauleiter an einige verdiente Männer des Kreises Gablonz die ersten Gauehrenzeichen und überreichte Gauehrenzeichen an die Witwen der vor dem Feinde gefallenen Parteigenossen Obersileutnant Franz Seliger, Toni Sandner und Willi Eichhorn.

Kreisleiter Dreßler gab Richtlinien zur Erfassung der Männer von 16–60 Jahren zur Aufstellung des Volksturmes.

Konrad Henlein odhalil 22.10. 1944 na Štěpánce pomník

Gablonzer Tagblatt 23.10.1944 překlad.

Zvítězí, kdo bojuje až do konce

Župní vůdce Henlein promluvil o politických vůdcích jabloneckého okresu

Župní vůdce a říšský místodržící Konrad Henlein promlouval včera u pomníku padlým na Štěpánce, a především v sobotu v okresním školícím středisku, k politickým vedoucím členům z okresu Jablonec nad Nisou o výcviku, smyslu a duchu domobrany. **Vůdce dlouho hovořil o bojích sudetských Němců v Česku, tužších a nebezpečnějších, než bylo veřejnosti milé, a o potížích, jimž musela ustavičně čelit sudetoněmecká strana. My jsme však bojovali dál i tehdy, když se boj zdál bezvýchodný. S návratem východní marky¹ do Říše se objevily nové hrozby, Beneš mobilizoval a dal obsadit bunkry. I v této osudové době si sudetští Němci zachovali kázeň a oddanost. Chrabrost politických vůdců zahнала obavy, až přišla doba, kdy jsme, přešástní, mohli poděkovat Führerovi za osvobození.**

Na to, abychom dohnali jiné části Říše, které ekonomicky již léta běží na plné obrátky, jsme neměli dostatek času. Nestihli jsme učinit tolik změn, než přišla válka, čím dál vážnější a těžší. **Sudetští Němci však od první chvíle jednali natolik příkladně, že je župní vůdce mohl Führerovi vylíčit jako připravené přinášet jakékoli oběti.**

Sudetští Němci byli šťastní, že Führer německou domobranu povolal. Jakožto staří frontoví vojáci, kteří již hleděli smrti do tváře, vidíme my, sudetští Němci, věci takové, jaké jsou. Jsme připraveni vší silou zakročit vůči každému, kdo by naši vlast chtěl napadnout, neboť za námi je 2000 let historie. Shlíží na nás mnoho generací již zesnulých, hledí na nás naše děti a jejich děti. **Raději ať nás pohřbí pod troskami našich domovů, než abychom je v těžké hodině opustili.**

Nechceme se zde chvástat, chceme však, aby tato válka skončila vítězstvím Německa, neboť německý lid je si velikosti tohoto rozhodnutí vědom, **a my budeme bojovat s fanatickým úsilím, proti němuž se žádný nepřítel na německé půdě dlouho neudrží.** Nadejde den, kdy nepřítel uvidí, že Německo nelze zbraněmi přemoci, a s tímto dnem přijde vítězství. Vítězí vždy ten, kdo bojuje až do konce. To je nám známo již od mládí.

Víme, jak moc nás naši nepřátelé touží zničit; proti těm máme svou velikou vůli vzdorovat. Nepřijít na pomoc by byla hanba vůči našim padlým kamarádům tam venku. Když vás Führer povolá do zbraně, jde o domov, naše Sudety, o Říši a o budoucnost Německa. **Nikdo v této době nebude zbabělý a bude-li to nutné, položí za velikost našeho německého národa i svůj život. Dlužíme to našim padlým a naší tradici.**

1 Později Rakousko

Župní vůdce udělil první župní vyznamenání několika zasloužilým mužům z jabloneckého okresu a předal vyznamenání vdovám po padlých členech strany, nadporučíku Franzu Seligerovi, Toni Sandnerovi a Willim Eichhornovi. Okresní vůdce Dressler vydal pokyny k evidenci mužů mezi 16-60 lety k ustanovení domobrany.

Projev Henleina se uskutečnil v době, kdy Tietí říši již teklo do bot. Již 6. října 1944 vstoupili čsl. vojáci na území Československa. V té době byla již osvobozena Podkarpatská Ukrajina, a docházelo k osvobozování severovýchodních okresů Slovenska.

Henlein se snažil motivovat soukmenovce k záchraně Tietí říše. Měla mu k tomu pomoci domobrana, kterou ten den pro Jablonecko vyhlásil. Motivaci měl zvýšit i Památník, který vybudovaly nacistické špičky okresu Jablonec, hrdinně padlým nacistům na bojištích druhé světové války.

Slavnostní odhalení provedl Kondrad Henlein.

K dnešnímu dni víme kdo, kdy a proč byl Památník pod rozhlednou Štěpánkou slavnostně odhalen.

Poměrně přesně víme, co se s ním dělo v roce 1945.

Víme, že 8.5.1945 pan Lubomír Soukup společně s kamarády odstíleovali hákový kříž, který byl součástí žulového nacistického kříže. Odstíleli ho pouze částečně, takže zbytky po hákovém kříži na něm zůstaly dodnes.

Doktor Ivan Šolc v roce 2001 v časopise Náš Turnov poměrně přesně popsal událost, které se v červnu, nebo v červenci 1945 zúčastnil. Do Píchovic přijela skupina sto padesáti, převážně věřících vlastenců, které vedl farář Glos. Společně došli k symbolu zla, tj. k nacistickému žulovému kříži. Pozpěvu národních písní se pomodlili a na závěr zazpívali národní hymnu.

Potom skupina mladých siláků kamenný symbol zla svalila.

Na závěr v článku ještě uvedl, že při jeho poslední návštěvě rozhledny Štěpánky se dozvěděl, že existují snahy tento kříž obnovit.

O znovuoobnovení stáli prý především zahraniční návštěvníci.

Rozvalený nacistický žulový kříž a památné kameny tam ležely bez pohnutí do konce července roku 2011.

Měli jsme štěstí, že nezůstaly opomenuty. V červenci 2011 se na nádherném zeleném palouku, pod rozhlednou Štěpánkou objevila skupina mladých, vzdělaných lidí, kteří si říkají Putující. Zabývají se energetickými zdroji naší planety. Popsali poměrně přesně co tam našli. Viz. www.putujici.cz/?p=p_2338&Name=Stepanka-na-Hvezde-

Cituji:“ *Postupem času jsme zjistili, že se jednalo o kamenný menhirový kruh se středem na paloučku. Středem druhého ochranného kruhu je samotná rozhledna. Vedle prvního kruhu se nachází pozorovací sedátko, kde s největší pravděpodobností seděl šaman/ druid tak, aby byl mimo dění kruhu a byl nezávislým pozorovatelem v případě nečekaných událostí a mohl včas zasáhnout. Prostě prastaré kultovní místo, jak z příručky. Ani se nám odtud nechtělo. Jeden ležící aktillit s funkčním napojením nahoru i dolu hovořil o možném znovupostavení.*“

Dále pak: *“Až zpětně po návratu do Prahy jsme dohledali, že se opravdu jednalo o kultovní symbolické místo nacistů za 2. světové války. Takže nejenom křesťané přebírali stará posvátná místa pro své „cíle“.*

S představitelům Putujících jsme se telefonicky spojili. Dostali jsme od nich řadu dalších fotografií i povolení, že vše co jsme od nich obdrželi můžeme zveřejnit **také i** fotografie o tom, jak vypadalo neporušené mystické místo uprostřed palouku pod Štěpánkou. Od pana Petra Brzobohatého jsme získali důležitou informaci. Kameny(menhiry) byly nalezeny uprostřed palouku, mezi rozhlednou a zbytky kříže. Bylo jich přibližně sedm (5?) a byly orientovány v kruhu. Několik dalších dalších kamenů našli mimo menhirový kruh.

**Zbytky kříže a symbolických kamenů zde ležely jako
MEMENTO DOBY
Byl to symbol, který nikoho neurážel.**

Informace o pozemku

Parcelní číslo:	3456/1
Obec:	Kořenov [563668]
Katastrální území:	Příchovice u Kořenova [669792]
Číslo LV:	1088
Výměra [m ²]:	524683
Typ parcely:	Parcela katastru nemovitostí
Mapový list:	DKM
Určení výměry:	Graficky nebo v digitalizované mapě
Způsob využití:	les jiný než hospodářský
Druh pozemku:	lesní pozemek

Sousední parcely

Vlastníci, jiní oprávnění

Vlastnické právo	
Česká republika	
Příslušnost s majetkem státu hospodařit	
Správa Krkonošského národního parku, Dobrovského 3, 54301 Vrchlabí	

Způsob ochrany nemovitosti

Název
ptačí oblast
pozemek určený k plnění funkcí lesa
národní park
evropsky významná lokalita

Seznam BPEJ

Parcela nemá evidované BPEJ.

Omezení vlastnického práva

Typ
Věcné břemeno (podle listiny)

Pozemek patří České republice, příslušnost s majetkem hospodařit má Správa KRNAPu

Nezákonná obnova žulového Železného kříže 1939 II. stupně.

Bez povolení „neznámí“ pachatelé, kteří si říkají Přátelé kříže později spolek Jizeran, v říjnu 2011 obnovili nacistický kříž a v souvislosti s ním zničili a okupovali pozemek pč. 3456/1. Následně pak zničili německý Háj hrdinů, paradoxně kvůli tomu, že se jim zdál původní Háj hrdinů příliš malý.

Obnova nacistického žulového kříže trvala několik týdnů. Nejprve museli vyzvednout tři svalená ramena ze svahu.

Potom postavili lešení a za tři týdny byl nacistický žulový kříž obnoven.

Muž na obrázku vlevo, není Jan Staněk, jak jsme minule omylem uvedli. Podstatné je, že neznámý pán v bílé bundě, povzbuzuje pachatele čtením úryvků z knihy Marka Řeháčka, Příběhy jizerskohorských rozhleden. Spisovatel Řeháček v knize vydané v roce 2011 je první kdo desinformuje čtenáře. Je první kdo píše příběh o nevinném maltézském kříži vztyčeném někdy okolo roku 1918, na paměť vojáků padlých v 1. světové válce. Marek Řeháček spustil jako první desinformační kampaň o nevinném Maltézském kříži . Začalo to jeho větou na straně 38:

„Jenže – a- teď se každý podrží- existují ale snímky z roku 1937, na nichž je ulomený kříž prakticky v dnešní podobě.“

Přátelé kříže pracovali často i v noci. Pivo zabezpečoval Jan Staněk.

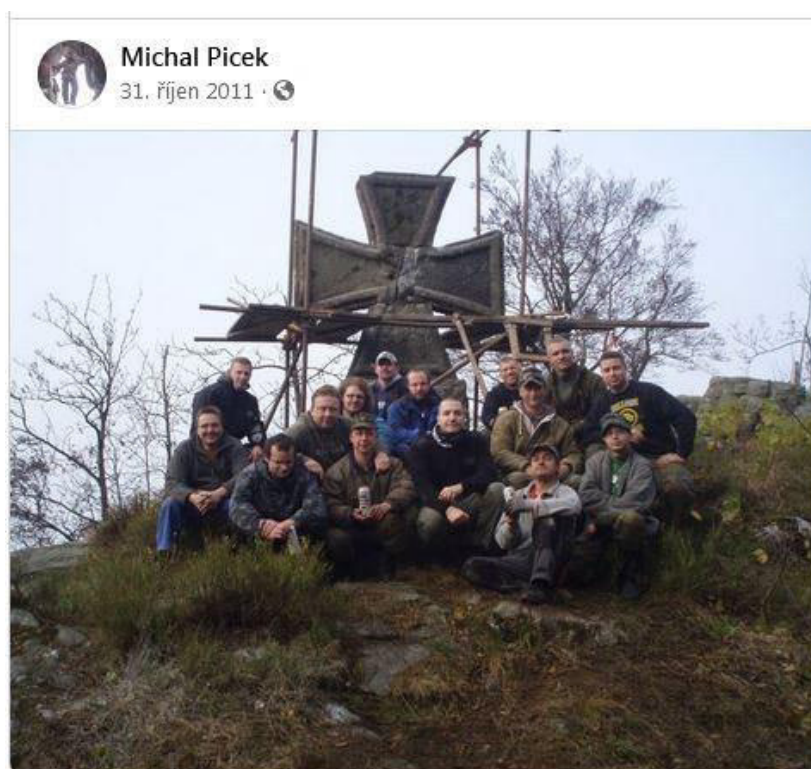
Noční osvětlení bylo napájeno elektrickým proudem z bufetu Jana Staňka.

Pachatelé připevňují poslední rameno kříže.

Fotografie Michala Picka potvrzuje, že nacistický žulový Železný kříž 1939 II. stupně byl obnoven 31.10.2011. Obnovili ho Přátelé kříže. Spolek Jizeran vznikl až 8.12.2011. Na snímku je Michal Pícek první zprava v horní řadě. V horní řadě třetí zprava vykukuje bez čepice Daniel Žalman. Uprostřed dole ve spodní řadě sedí Adam Kapčiar.

Info z facebooku – Michal Pícek by se chtěl navrátit ke „kořenům“.

Info z facebooku. Zimní procházka ve vojenských čepicích, na kterých jsou připevněny symboly-umrlčí lebky. Zakladatel spolku Jizeran - Michal Pícek je vlevo.

Michal Pícek je společně s Jiřím Přiklopilem a Adamem Kapčiarom zakládajícím členem spolku Jizeranu.

Ministerstvo vnitra České republiky
odbor všeobecné správy
oddělení sdružování
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

MINISTERSTVO VNITRA
Náměstí Hrdinů 3
140 21 Praha 4

13.12.2011

Č.j. MV-132041-2/VS-2011
Doplnění návrhu na registraci občanského sdružení "Jizeran"

V reakci na sdělení ze strany ministerstva vnitra ze dne 30.11.2011 k návrhu na registraci občanského sdružení "Jizeran", který byl podán přípravným výborem tohoto občanského sdružení dne 29.11.2011, změnil přípravný výbor Stanovy občanského sdružení "Jizeran" následovně: viz příloha.

V souladu s ustanovením § 6 zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů v platném znění navrhuji členové přípravného výboru občanského sdružení "Jizeran" ve složení:
Jiří Přiklopil, [redacted]
Adam Kapčiar, [redacted]
Michal Pícek, [redacted]

Aby ministerstvo vnitra zaregistrovalo občanské sdružení "Jizeran", které bylo založeno dne 26.11.2011 v Tanvaldě.

Jménem přípravného výboru je oprávněn jednat zmocněnec tohoto sdružení Jiří Přiklopil, [redacted]

Stanovy sdružení ve dvojím vyhotovení zasíláme v příloze.

Jiří Přiklopil
Jiří Přiklopil (zmocněnec sdružení)

Adam Kapčiar

Michal Pícek

Spolek Jizeran vznikl až 8.12.2011, 38 dnů po obnovení nacistického kříže.

Tento výpis z veřejných rejstříků elektronicky podepsal "KRAJSKÝ SOUD V ÚSTÍ NAD LABEM [IČ 00215708]" dne 12.12.2019 v 11:05:11.
EPVid:21STm75U5LVH2D9LcMOPQ

Úplný výpis

ze spolkového rejstříku, vedeného
Krajským soudem v Ústí nad Labem
oddíl L, vložka 7914

Datum zápisu:	1. ledna 2014	
Datum vzniku:	8. prosince 2011	
Spisová značka:	L 7914 vedená u Krajského soudu v Ústí nad Labem	zapsáno 1. ledna 2014
Název:	"Jizeran"	zapsáno 1. ledna 2014
Sídlo:	Žákova 144, 468 41 Tanvald	zapsáno 1. ledna 2014
Identifikační číslo:	227 62 001	zapsáno 1. ledna 2014
Právní forma:	Spolek	zapsáno 1. ledna 2014

Jizeran připevnil do kamene, který leží nedaleko žulového kříže, tabulku s citátem Seneca „Žít znamená bojovat“. Dále připojil informaci: *“Toto místo bylo obnoveno s úctou obětem válek spolkem Jizeran.”*

Tato destička je jediný písemný dokument, který spolek Jizeran vytvořil. Tento text, stejně tak jako všechny texty, které byly dodnes na pozemku mezi žulovým křížem a rozhlednou Štěpánkou umístěny, jsou dezinformační. To je text podepsaný správcem rozhledny Janem Staňkem 2012- 2019 a text podepsaný starostou obce Kořenova Lubošem Markem a PhDr. Uhlířem z června 2019.

Jan Staněk je autorem dezinformačního textu, který až do června 2019 účelově přesvědčoval návštěvníky areálu o nevinosti kříže. Podle něho vznikl někdy v roce 1918, na památku padlých místních Němců v 1. světové válce.

VÁŽENÍ NÁVŠTĚVNÍCI,

tento kamenný kříž Maltézského typu byl ve dnech 29. - 30.11.2011 po zhruba 65 letech znovu obnoven dvanáctičlennou skupinou místních obyvatel - nadšenců pro vojenskou historii z Tanvaldu a přilehlých obcí. Části kříže, které ležely pod skalisky ve vzdálenosti až 20 metrů (!) byly vyzdviženy a společnými silami za pomoci kladky, lešení a svářecí techniky s velkým úsilím komplikovaně sestaveny a zafixovány v původní poloze. S ohledem na původní význam stavby se obnova kamenného kříže odehrála v dušičkový čas, tedy ve dnech vzpomínek na naše blízké - a shodou okolností také v den, kdy má svátek rozhledna Štěpánka.....

Kříž samotný byl zničen po skončení II. světové války v době rozjitřených emocí a divokých odsunů německého obyvatelstva, které je od pradávna spjaté s tímto krajem a které zde zanechalo nesmazatelné stopy - třeba právě rozhlednu Štěpánku, dominantu tohoto místa, kterou pro okouzlení nádherným výhledem ze zdejšího vrcholu dostavěli lidé z místní sekce Německého spolku pro Jizerské hory již v roce 1892 a která dodnes přináší zážitky z výhledů tisícům návštěvníků ročně.

Kamenný kříž je v historickém kontextu neoddělitelnou součástí tohoto pietního místa - tedy symbolického hřbitova zdejších německých obyvatel, padlých v první světové válce. Prostranství, na kterém se právě nacházíte, je uměle vybudované, zpevněné kamennou terasou po obvodu a přibližně 30 dochovanými náhrobními kameny - obelisky - a to různých tvarů a velikostí, uměle opracovaných o velikostech zhruba 1 m. Tyto byly původně rozmístěny v pravidelné vzdálenosti po obou stranách prostranství, pravděpodobně kolmo vztyčené. Kameny sem byly - podle několika nezávislých pramenů - dopraveny okolními obcemi a to z každé obce jeden, jakožto vzpomínka na své padlé - v tu dobu převážně německé občany. Doba vzniku je datována někdy po roce 1918. Celé dílo je zvláštní svým umístěním s ohledem na nadmořskou výšku, obtížnou dostupnost a v souvislosti s výstavbou také i váhou jednotlivých obelisků. Nemluvě o kamenném kříži, který je svými rozměry bezpochyby největší v této zemi a jedná se pravděpodobně i o světový unikát. Obnovovací práce v počáteční fázi a rekonstrukce kamenného kříže je oním prvním krokem na dlouhé cestě. Doufejme, že to alespoň částečně přispěje k osvětlení zdejšího mnohdy komplikovaného soužití mezi Čechy a Němci, které s tímto krajem a našimi zeměmi vůbec souvisí.

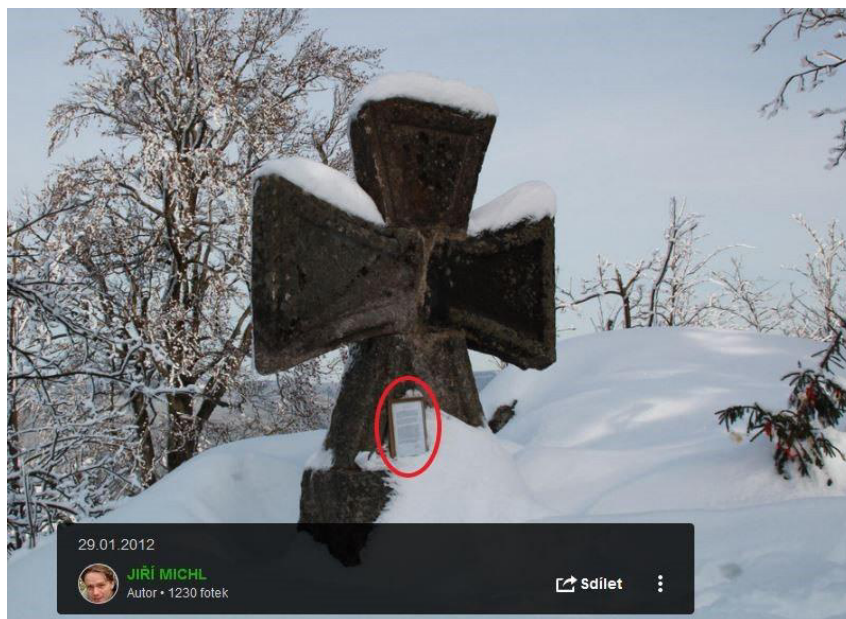
Akceptování tohoto díla a pochopení snah o navrácení původního významu a podoby tomuto prostranství budiž jednou ze zkoušek pro oba naše národy. A to, jsme-li konečně nyní - po 65 letech - schopni vzájemného odpuštění za zločiny páchané v zaslepenosti a zlobě. Sice v nesrovnatelné míře, ale přesto na obou stranách.

Jan Staněk - správce rozhledny Štěpánka

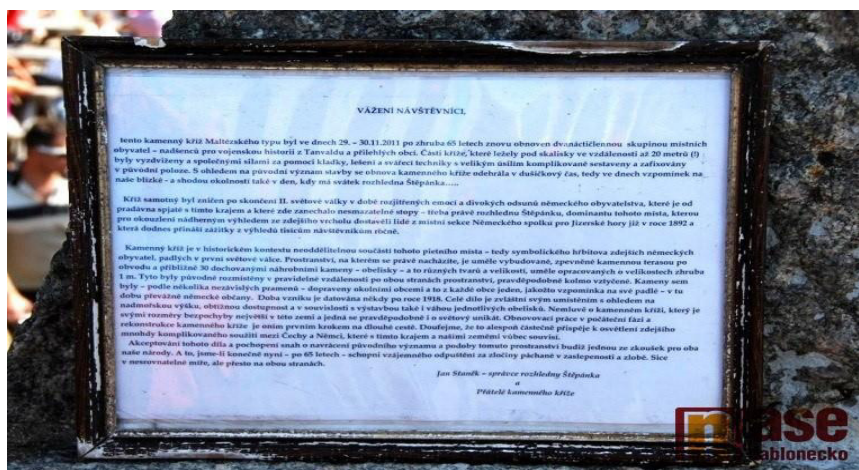
a

Přátelé kamenného kříže

Obrázek je sice z 28.1.2012, u kříže byl ale umístěn již v prosinci 2011. Jan Staněk dezinformoval návštěvníky textem v zaskleném obrázku.

Při 120. výročí rozhledny Štěpánky, Staněk tabulku raději umístil na zadní stranu kříže. Znalci nevěřili, většina uvěřila.

Již v roce 2013 přišel vyzpovídat správce rozhledny Štěpánka Jana Staňka redaktor České televize.

Točili to pro pořad *Náš venkov* 18.5.2013. Výpověď Jana Staňka dokazuje, že jeho znalosti o válečné historii pozemku pod rozhlednou jsou „zvláštní“.

Rozhovor začíná Staněk, hovoří o žulovém kříži, říká: „*O tom se strašně málo ví. O tom jistě. A vlastně spoustu let to bylo zarostlý těch šedesát let po tu dobu tu rostly stromy x let. Zbylo tady pouze torzo toho kříže. Teprve to je dva roky nazpátek co tady ta věc se obnovila. Má to být jako symbolický místo, symbolické německé hřbitov. Pomník takovej, obětem války, ať už první, nebo druhý z obyvatel zdejších vesnic....*

Jsou takový akce jakoby usmíření. Ty vztahy tady nebyly jednoduchý Čechů s Němcema, ačkoliv tu dobu já nepamatuji. Jednak jsem žil v úplně jiném kraji. Budiž to takový do budoucna pro naše vzdálený potomky vzkaz že, můžeme spolu existovat. A tak, či

společně a v dobrým dál. ... **Redaktor reaguje na Staňka:** Já se na to koukám, mně to připomíná takový ty německý významování, jak měli prostě za válkyty válečný kříže atd. . **A není to tak takový až hodně skoro jako náckovské , taková jako přímá souvislost?**

Staněk: *V každém případě ten kříž je největší v republice. Někdo by to moh nazvat kontraverzní stavbou nebo takovým počinem, ale....pomlka...Já si myslím, že bysme mohli zapomenout, jestli to aspoň trochu jde, nebo..... zapomenout se samozřejmě nedá nic, ti Němci napáchali strašně moc zla tady.*

Redaktor: **Spíš jde o tu ideologii.** Ne o tom, že se zmařilo spoustu těch kluků obyčejných , o tom nikdo nemluví, to je jasná ztráta na všech stranách. To je jasný. **Ale spíš, že to připomíná tu ideologii, která je evidentně špatná, v podstatě zakázaná, ta symbolika by se vlastně neměla používat.**

Problém s křížem řešil i PhDr. Uhlíř.

Pátráním jsem zjistil, že někdy v roce 2018 se doktor Uhlíř vydal na výlet. Nejprve navštívil rozhlednu Štěpánku a následně došel až k žulovému kříži. Ihned mu došlo, že se jedná o žulový Železný kříž 1939 II. stupně. Velmi serozčílil. Při návratu na chalupu se zastavil v restauraci Na prdku.

V hospodě sedělo asi dvacet lidí. Rozčílený doktor Uhlíř tam přítomným občanům emotivně sděloval, že tento nacistický kříž musí okamžitě pryč, nejlépe někam do muzea. Po dobu cca 3 měsíců trvale žádal místostarostu Pelce a starostu Marka, že ten kříž musí co nejdříve zmizet. Čas ubíhal a nic se nedělo.

Během této pauzy se místostarostovi Pelcovi podařilo doktora Uhlíře přesvědčit, aby počkal, že to Kořenov vyřeší po volbách.

Po volbách místostarosta a starosta překvapivě doktora Uhlíře přesvědčili, že pro ně je velmi důležité, aby tam kříž zůstal. Ještě víc všechny překvapilo, že jim po roce jednání doktor Uhlíř udělal text tak, jak ho zejména Pelc, Marek a Plecháč chtěli. Kořenovští se u symbolu Třetí říše chtěli usmířit. Tento text dezinformuje návštěvníky na informační tabuli dodnes.

Doktor Uhlíř sice v textu odhaluje záměrné podvody a lži s pomocí kterých byl nacistický kříž obnoven. Nezabývá se však důvody, které vedly k tajnému nepovolenému obnovení symbolu Třetí říše. Vyhýbá se zásadní otázce, zda znovuoživení nacistického žulového Železného kříže je neonacistickým činem a zda tento čin odporuje zákonům ČR.

Doktor Uhlíř, přestože po dobu tří měsíců tvrdil, že se nacistický žulový kříž musí co nejdříve odstěhovat do muzea, najde po roce "důvody" proč se symbol Třetí říše do muzea stěhovat nemusí. Podle něj stačí vedle kříže umístit tabulku, kde se napíše*Kořenovský žulový Železný kříž představuje nepochybně symbol Třetí říše, jeho ponechání na místě však svědčí o sebevědomí, toleranci a dobré vůli obce Kořenov, vlastnostech, které by po každé válce měli vítězové projevovat vůči poraženým...*

Tento text není pravdivý. Nacistický kříž nepatří obci Kořenovu, takže Kořenovští nemohou rozhodovat o osudu nacistického kříže. Rozhodovat o osudu tohoto nacistického kříže může majitel pozemku a kříže – Český stát **Ještě závažnější je skutečnost, že tento nacistický kříž obnovili neonacisté. Usmiřovat se u žulového nacistického Železného kříže 1939 II. stupně, který odhalil v roce 1944 Konrad Henlein a v roce 2011 neonacisté, je nepřijatelné!!!**

Uhlířův text splnil požadavek zastupitelů – podnikatelů obce Kořenova.

Text napsal doktor Uhlíř v říjnu 2018. Napsal ho zdarma. Zastupitelé obce Kořenova ho schválili až v květnu 2019. Na nové informační tabuli se objevil až v červenci 2019.

Železný kříž

Dějiny tohoto vyznamenání sahají až do roku 1813, kdy jej založil pruský král Friedrich Vilém III. Bylo udělováno za statečnost před nepřítelem a to pouze v době válečného stavu, tj. v letech 1813–1815 (tzv. osvobozovací války s Napoleonem), 1870–1871 (prusko-francouzská válka), 1914–1918 (I. světová válka) a 1939–1945 (II. světová válka). Uděloval se ve dvou třídách, navazoval na něj Velkokříž Železného kříže (v letech 1813–1945 jej získalo pouze 18 osobností). Za II. světové války měl pokračování v podobě Rytířského kříže Železného kříže a následnými stupni s dubovou ratolestí, meči a brilianty (v letech 1939–1945 udělen v počtu 8 397). Mimořádné pocty se dostalo pilotu střemhlavého bombardéru Junkers Ju 87G, Hansi U. Rudelovi, který – jako jediný voják říšské branné moci – obdržel Rytířský kříž Železného kříže s dubovou ratolestí ve zlatě, meči a brilianty (prosinec 1944). Po pádu Třetí říše Železný kříž jako vyznamenání zanikl, návrh na jeho obnovení podaný v roce 2007 Spolkový sněm zamítl. Stylizovaný Železný kříž používá od roku 1956 jako své označení Bundeswehr. Žulový Železný kříž vztyčený v květnu 1944 u rozhledny Štěpánka místními Němci, byl odvozen ze vzoru Železného kříže 1939, tj. nesl uprostřed hákový kříž – znak NSDAP a pozdější výsostný znak Třetí říše. Byl vztyčen na památku padlých příslušníků říšské branné moci a Zbraní SS z Kořenova a okolních měst a vesnic, přičemž každé z těchto konkrétních míst bylo symbolicky zastoupeno kamenem. Tak vznikl kamenný kruh v čele se žulovým Železným křížem, kam byly až do roku 1945 kladeny květiny za padlé Němce. Ihned po zániku Třetí říše, tj. v květnu 1945, Češi z kříže nejprve odstranili hákový kříž a vzápětí žulový Železný kříž rozlomili a shodili ze svahu. Na původním místě zůstal pouze jeho podstavec. V roce 2011 byly části žulového Železného kříže znovu nalezeny, vyneseny zpět na plošinu, sestaveny a instalovány do původní podoby. Stalo se tak iniciativou několika místních nadšenců, příznivců vojenské historie, avšak stalo se tak bez vědomí vlastníka pozemku, obce Kořenov. Touto v podstatě ilegální cestou byl obnoven nacistický památník, jediný svého druhu v České republice. Pro návštěvníky rozhledny Štěpánka i v turistických průvodcích a knihách však byl, zřejmě záměrně mylně, prezentován jako tzv. Maltézský kříž – symbol obětí II. světové války. Obec Kořenov si je vědoma kontroverzní skutečnosti znovuvztyčení tohoto žulového Železného kříže. Před odstraněním a převezením do muzea však dala přednost jeho ponechání na místě za podmínky současné instalace příslušného vysvětlujícího komentáře. Kořenovský žulový Železný kříž představuje nepochybně symbol Třetí říše, jeho ponechání na místě však současně svědčí o sebevědomí, toleranci a dobré vůli obce Kořenov, vlastnostech, které by po každé válce měli vítězové projevovat vůči poraženým. Otázkou zůstává, zda, vzhledem k poválečnému vývoji světa rozděleného mezi Spojené státy americké a Svaz sovětských socialistických republik, II. světovou válku neprohrála Evropa jako celek. Bývalé Československo v předmnichovských hranicích ztratilo v letech 1939–1945 více než 600 000 obyvatel – šlo nejen o Čechy, Židy, Slováky, Rusíny a Romy, ale také samozřejmě o Němce. To bychom měli mít na paměti při zastavení u kořenovského žulového Železného kříže.

PhDr. Jan B. Uhlíř, Ph.D., historik a soudní znalec se specializací na nacismus, fašismus, neonacismus, neofašismus, II. světovou válku, Třetí říši a Protektorát Čechy a Morava

Luboš Marek, starosta obce Kořenova

říjen 2018

PhDr. Uhlíř vycházel z informací, které mu zřejmě předložili zastupitelé Stanislav Pelc, Luboš Marek a Vlastimil Plecháč. Podle zápisu z jednání zastupitelstva 15.5. 2019:

„Stanislav Pelc informuje, že o kříži jednali s panem Uhlířem celý rok. Luboš Marek navrhuje ke kříži umístit desku s tímto textem tak, aby nedocházelo k mylným výkladům o jeho významu.Roman Čermák se domnívá, že by se ta deska měla umístit ke kříži, tam je ten kříž doma, jako zde byli doma ti Němci, je dobré, aby se to vysvětlilo a přestanou chodit takové napadající maily o jeho významu. Vlastimil Plecháč zdůrazňuje, že je dobře, že posudek napsal pan Uhlíř, protože je v republice nejlepším specialistou na danou problematiku.....Stanislav Pelc sděluje, že bude nutno opravit i hlavní poutač, kde se píše o maltézském kříži.“

(Hlavní poutač nebyl dodnes opraven. Stále se zde lže o maltézském kříži).

Tolik zápis z jednání zastupitelstva obce Kořenova z 15.5.2019.
Vzhledem k tomu, že víme, že doktor Uhlíř trval po dobu tří měsíců na převezení kříže do muzea (měl stejný názor jako my, odpůrci) museli se tito zastupitelé -podnikatelé hodně snažit.....

Vysvětlující text PhDr. Uhlíře

byl psán v době, kdy nebyla zhotovena žádná literární rešerše o tomto nacistickém Háji hrdinů. Doktor Uhlíř pievzal zřejmě od zastupitelů Pelce a Marka zavádějící, nepodložené informace, které doktor Uhlíř vložil do textu:

-tvrzení, že kříž byl vztyčen v květnu 1944 místními Němci není pravdivé,
pietní místo vybudovaly a kříž vztyčily nacistické špičky okresu Jablonec (lektoři ze školícího nacistického střediska z Rösslerbaude)
pietní místo bylo odhaleno slavnostně Konradem Henleinem
22.10.1944,

-tvrzení, že byl vztyčen na památku padlých příslušníků říšské branné moci a Zbraní SS není pravdivé,

pietní místo vybudovali nacističtí lektoři ze školícího střediska na Rösslerbaudě, vybudovali ho pro JIMI vybrané příkladně hrdinně padlé nacisty, tito lektoři pak nechali přivést za každého vybraného hrdinu kámen z obce jeho bydliště,

-tvrzení, že z kamenů vznikl kruh v čele se žulovým křížem není pravdivé,

- podle doložených dokumentů (německý tisk, letecké snímky, fotografie Putujících, ze svědecké výpovědi a z fotografie pachatelů) se jednalo o malé pietní místo o ploše menší jak 50m² které bylo umístěné mimo osu rozhledna – kříž, na pravé straně, při pohledu na kříž,

-tvrzení, že tam byly až do roku 1945 kladeny květiny za padlé Němce, není přesné, květiny k symbolickým kamenům hrdinně padlých nacistů

pokládali především nacisté; byl to projev úcty vůči hrdinům, kteří dokázali položit život za ideály národního socialismu; Háj hrdinů ležel v zakázaném vojenském pásmu – rozhledna sloužila jako vojenská pozorovatelná -přístup k němu byl pouze pro vybrané spolehlivé nacisty; mj. v roce 1944 byla tuhá zima, hodně sněhu, místo bylo špatně přístupné,

-tvrzení, že Češi ihned po zániku Třetí říše odstranili z kříže nejprve hákový kříž a v zapětí Železný kříž rozlomili a shodili ze svahu, je anonymní a příliš strohé, hákový kříž částečně odstřelila odzbrojená hlídka tří Čechů 8.5.1945 ráno; po několika týdnech přijela ke Kříži zla skupina 150-ti převážně věřících vlastenců z Turnova, která tento symbol zla, po náboženském kázání, svrhla do rokle,

- v této informační tabuli chybí upozornění RNDr. Ivana Šolce z let 2001 až 2002, kdy v časopise Náš Turnov a Od Ještěda k Troskám zveřejnil zprávu, že se uvažuje o znovuoobnovení tohoto kříže a že o znovuoobnovení stojí prý především zahraniční návštěvníci,

-tvrzení, že obnovení kříže se stalo bez vědomí vlastníka pozemku, tj. obce Kořenova, není pravdivé; obec Kořenov není majitelem pozemku, kořenovští uvedli PhDr. Uhlíře v zásadní omyl, Uhlíř na základě této nepravdivé informace vymyslel neplatný příběh tj., že obec Kořenov si je

vědoma kontroverzní skutečnosti znovuvztyčení tohoto žulového Železného kříže. Před odstraněním a převezením do muzea však dala přednost jeho ponechání na místě za podmínky současné instalace příslušného vysvětlujícího komentáře. Kořenovský žulový Železný kříž představuje nepochybně symbol Třetí říše, jeho ponechání na místě však současně svědčí o sebevědomí, toleranci a dobré vůli obce Kořenov, vlastnostech, které by po každé válce měli vítězové projevovat vůči poraženým.

Toto vykonstruované řešení je neplatné, protože pozemek ani žulový kříž obci Kořenovu nepatří. Skutečnost svědčí o jiných vlastnostech obce Kořenova.

Žulový nacistický kříž byl obnoven na základě lži a podvodů.

Tento nacistický kříž vznikl tajně a podvodem skupinou, ve které jsou neonacisté a osoby, které mají k neonacismu velmi blízko.

-tvrzení, že pro návštěvníky rozhledny byl žulový Železný kříž 1939 II. stupně v turistických průvodcích a knihách veden záměrně mylně, byl prezentován jako tzv. Maltézský kříž – symbol obětí II. světové války, není pravdivé, vznik tohoto kříže do června 2019 je ÚČELOVĚ v knihách a průvodcích prezentován, jako symbol obětí německých vojáků padlých vojáků v I. světové válce, s tím, že kříž zde byl instalován někdy v roce 1918

- tvrzení že v roce 2011 byly zbytky kříže sestaveny do původní polohy z roku 1944 a tvrzení, že sestavení kříže provedla z vlastní iniciativy skupina několika místních nadšenců, je nepřesné a proto nepřijatelné, má být - sestavení kříže provedla z vlastní iniciativy skupina několika místních pravicových extremistů, neonacistů.

PhDr. Jan B. Uhlíř, který je pod tímto textem podepsán, legalizuje tímto svým podpisem de facto jeho znovuoobnovení. Pomíjí své původní podezření, že kříž obnovili neonacisté **A ŽE KŘÍŽ MUSÍ BÝT CO NEJDŘÍVE PŘEVEZEN DO MUZ.** Vyhýbá se zásadní otázce, **ZDA OBNOVENÍ KŘÍŽE JE NEONACISTICKÝM ČINEM A ZDA JEHO OBNOVENÍ ODPORUJE ZÁKONŮM TÉTO REPUBLIKY.** Je to proto, že hledá řešení, aby vyhověl kořenovským podnikatelům – zastupitelům a kříž nemusel jít do muzea, jak si původně i doktor Uhlíř přál.

Doktor Uhlíř ví , že pachatelé jsou zřejmě neonacisté a obnovení kříže zřejmě i propagace nacismu.

Jeho výroky jsou uvedeny v článku Tajný nacistický pomník v Jizerských horách ze dne 13.05.2019.

PhDr. Uhlíř redaktorovi Ivanu Motýlovi zde mj.sd výrazně zkráceno:

Až loni v létě mu došlo , že jeho obnovení byla hodně kontroverzní událost. A zřejmě i propagace nacismu. Sdružení Jizeran totiž nechalo z trosek povstat památník z roku 1944 ve tvaru Železného kříže, jednoho z vyznamenání nacistické třetí říše. „Schází tu jen hákový kříž ve středu kříže. Ale když se podíváte blíže, jeho tvar je v kameni dosud patrný,“ ukazuje historik stopy hakenkrajce. Ano, svastiku lze nahmatat prsty. Ilegální obnova monumentu.

„V podstatě ilegální cestou tak byl obnoven nacistický památník. pomník pod rozhlednou Štěpánka stává kultovním místem neonacistů. „Co myslíte, proč se tu letos dvacátého dubna objevilo tolik svíček?“ ptá se historik a ukazuje ke kamenům (menhirům), které jsou součástí areálu. U každého z nich stojí obaly od vypálených svící. Dvacátého dubna slaví neonacisté výročí narození Adolfa Hitlera.

Jan B. Uhlíř je přesvědčen, že minimálně někteří členové spolku Jizeran původní význam památníku dobře znali. A rovněž skutečnost, že byl znova vztyčen díky sympatizantům krajní pravice a možná i aktivními neonacisty.

.....pomník pod rozhlednou Štěpánka se stává kultovním místem neonacistů.

Tolik PhDr. J.B.Uhlíř v článku Ivana Motýla 13.5. 2019

Podle nekonečné řady odpůrců je obnova nacistického žulového Železného kříže 1939 II. stupně v roce 2011 neonacistickým činem ,který odporuje zákonům ČR,

obec Kořenov není majitelem žulového Železného kříže 1939 II. stupně, není ani vlastníkem pozemku. Tito kořenovští podnikatelé- zastupitelé 2. světovou válku neprohráli , ani nevyhráli. Pozemky ani kříž jim nepatří.

Bojují o ponechání kříže pod rozhlednou Štěpánkou. Bojují o zvýšení návštěvnosti , zvyšuje zisky.

Nacistický žulový Železný kříž 1939 II. stupně, který 22.10.1944 slavnostně odhalil Konrad Henlein, byl obnoven v roce 2011 podvodem, pomocí lží a nekonečnou touhou po zbohatnutí. **Není jim nic svaté.**

Teprve letecké snímky odhalily místo a velikost nacistického Háje hrdinů z roku 1944.

Odhalily také nevratnou brutální likvidaci původního Háje hrdinů a vybudování nového pietního nacistického místa obřích rozměrů, které se stalo poutním místem neonacistů z celé Evropy.

Nebylo to jednoduché, přesto se to podařilo. Podařilo se mi vyhodnotit letecké snímky z archivu pana Františka Křimála

Snímek z roku 2010. Zachycuje původní nacistický Háj hrdinů z roku 1944. Má rozměry 3 x 10 m což představuje plochu 30m² (je červeně zakroužkována). Z pohledu od rozhledny leží vůči kříži na pravé straně. Je toucelené skromné pietní místo, které takto popisují německé noviny z října 1944 a objevili ho i Putující v 6. nebo 7. měsíci 2011.

Snímek z roku 2012. Zachycuje vykácenou a zarovnanou plochu mezi křížem a rozhlednou. Původní pietní kameny byly odsunuty více do prava , aby nepřekážely při 120. výročí rozhledny. Nově vytvořený „sklad „ kamenů má jiný tvar. Tento sklad kamenů vyvolává podezření, že došlo k pomíchání historických menhirů s pietními kameny nacistů z roku 1944. **Původní nacistický Háj hrdinů z roku 1944 byl nenávratně zničen**(označeno červeně).

Snímek z roku 2016 zachycuje zásadní změnu, která proběhla po oslavách po 120. výročí rozhledny Štěpánky koncem roku 2012. Neonacisté ze skromného pietního místa, které podle pamětníků mělo 5 pietních kamenů vybudovali nacistické poutní místo s 20 kameny o ploše 1000 m². V informační Staňkovy tabuli dezinformačně uvádí, že tam těch kamenů bylo dokonce 30.

Letecký snímek z roku 2010 dokazuje, že nacistický Háj hrdinů, bylo malé pietní místo o ploše menší jak 50 m² s malým počtem symbolických kamenů.

Let. snímek 2010

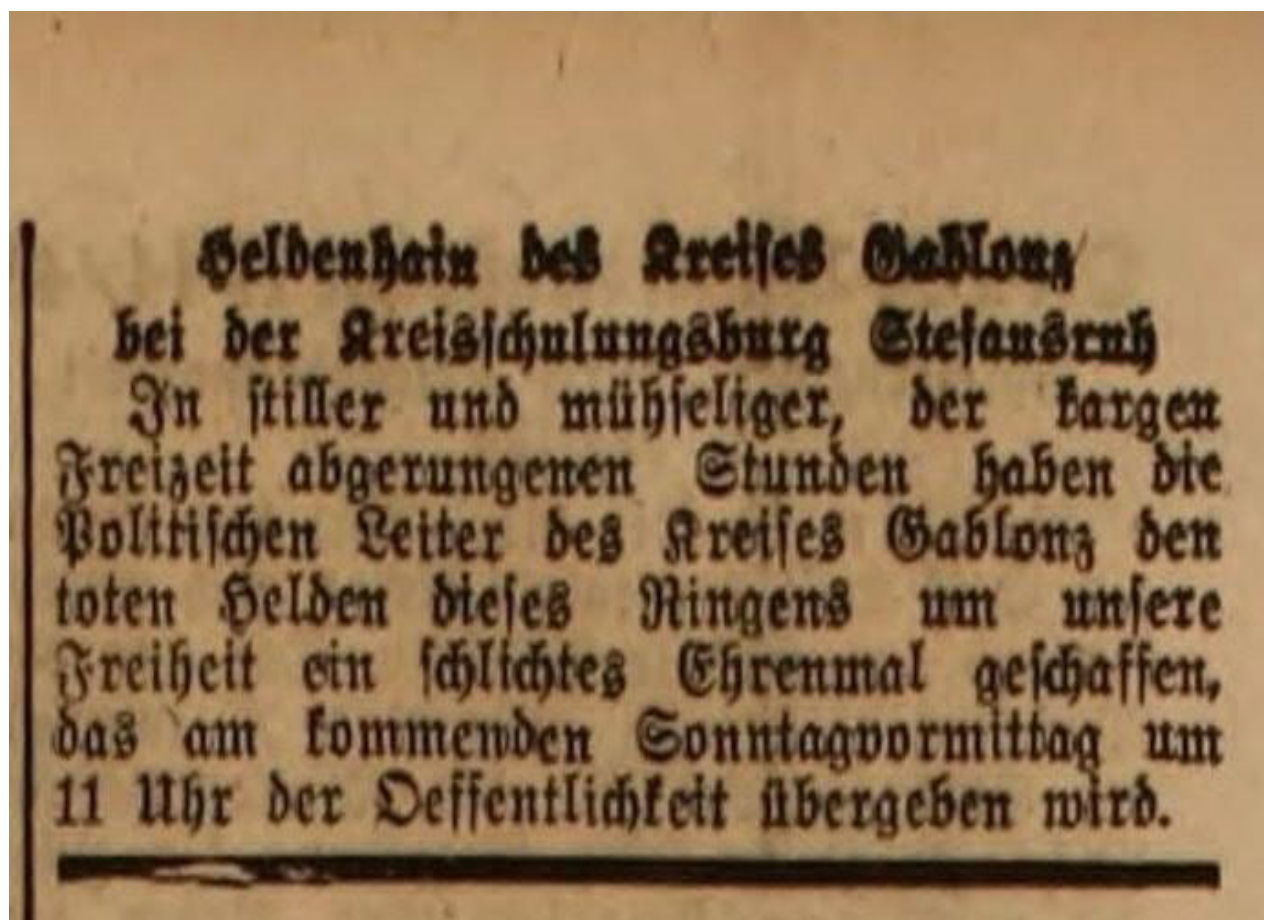
snímek 8.7.2012

snímek 26.8.2016

Letecký snímek z roku 2010 potvrzuje to, co napsaly Gablonzer Tagblatt a Raichenberg Tagblatt 19.--23.10.44 **Háj hrdinů byl skromným pomníčkem.**

Viz zprávička ze dne 19.10.1944 zveřejněná v Gablonzer Tagblatt.

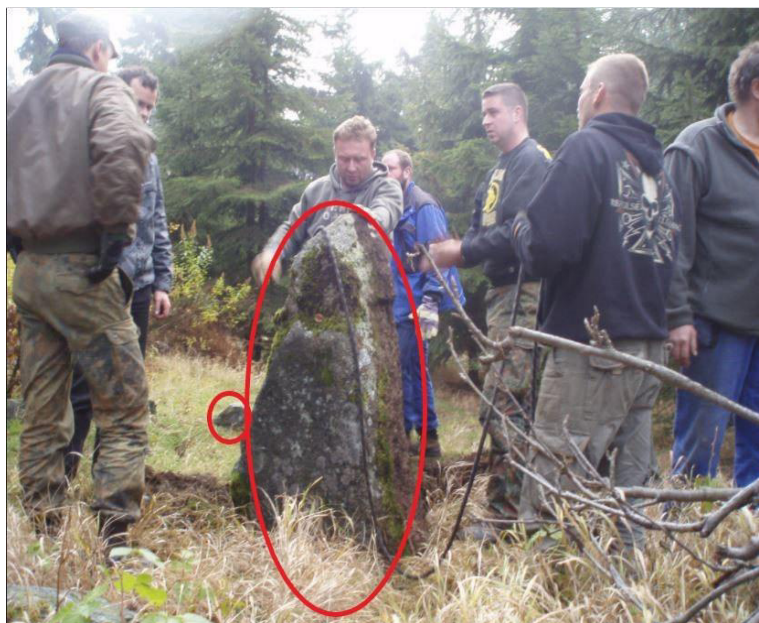

Pomník padlým okresu Jablonec nad Nisou u okresního školícího střediska Štěpánka

*V tiché a namáhavé práci vztyčili političtí vedoucí členové z okresu Jablonec nad Nisou ve svém volnu **skromný pomníček padlým hrdinům boje za naši svobodu**, jenž bude představen veřejnosti tuto neděli v 11 hodin dopoledne.*

Pachatelé brutálním způsobem zničili nacistický pietní Háj hrdinů.

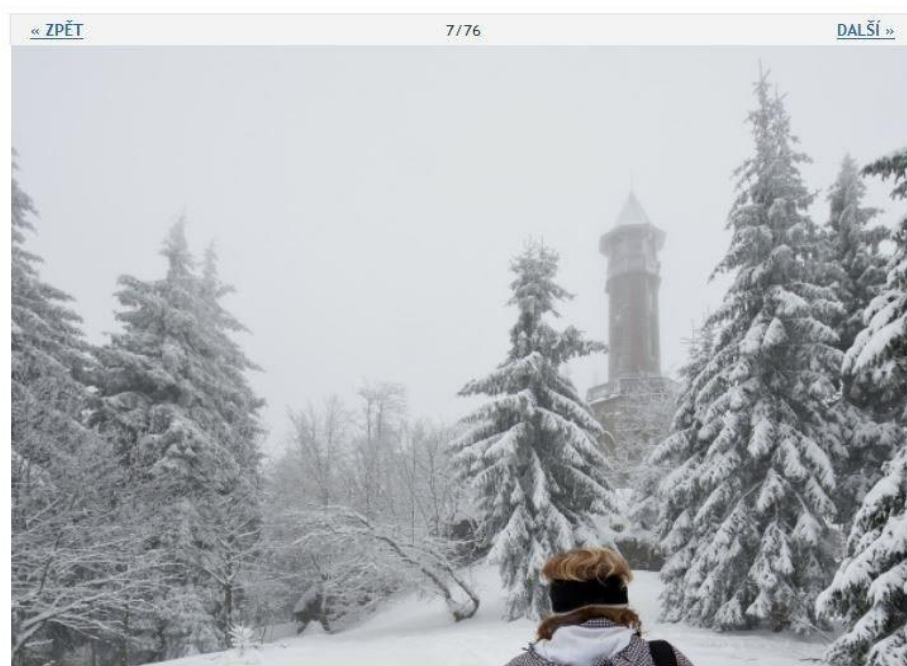
Pachatelé se ocitli v říjnu 2011 na původním pietním místě, které vybudovali nacističtí lektoři z Rösslerbaudy, pro jimi vybrané hrdinně padlé nacisty. Na stejné místo dorazila v červnu 2011 i skupina pana Brzobohatého, která si říká Putující. Obě skupiny pietní místo zachytily na fotografiích (je zakroužkováno červeně). V roce 2012 před oslavami 120. výročí rozhledny Štěpánky pachatelé srovnali plochu mezi rozhlednou a křížem se zemí.

Pachatelé nenechali kámen na kamni. Plochu kde létali motýli a zpívali ptáci, srovnali i s pomocí techniky se zemí.

Zlikvidovali symbolické kameny padlých nacistů. Zda případně zlikvidovali i keltské menhiry se zřejmě již nikdy nedovíme.

Pro představu pár snímků o stavu lesa před brutálním zásahem.

Fotogalerie - Tradiční Novoroční výstup na Štěpánku

[Otevřít související aktualitu: Tradiční Novoroční výstup na Štěpánku](#)

Ještě 31.října 2011 stál obnovený kříž mezi vzrostlými stromy.

Fotogalerie - Tradiční Novoroční výstup na Štěpánku

Otevřít související aktualitu: [Tradiční Novoroční výstup na Štěpánku](#)

« ZPĚT

71/76

DALŠÍ »

Pachatelé si nejprve říkají Přátelé kříže. Likvidaci lesa provádějí již pod hlavičkou Jizeranu. V roce 2012 zlikvidovali pachatelé veškerou zeleň mezi žulovým křížem a rozhlednou Štěpánkou. Nezůstal kámen na kameni.

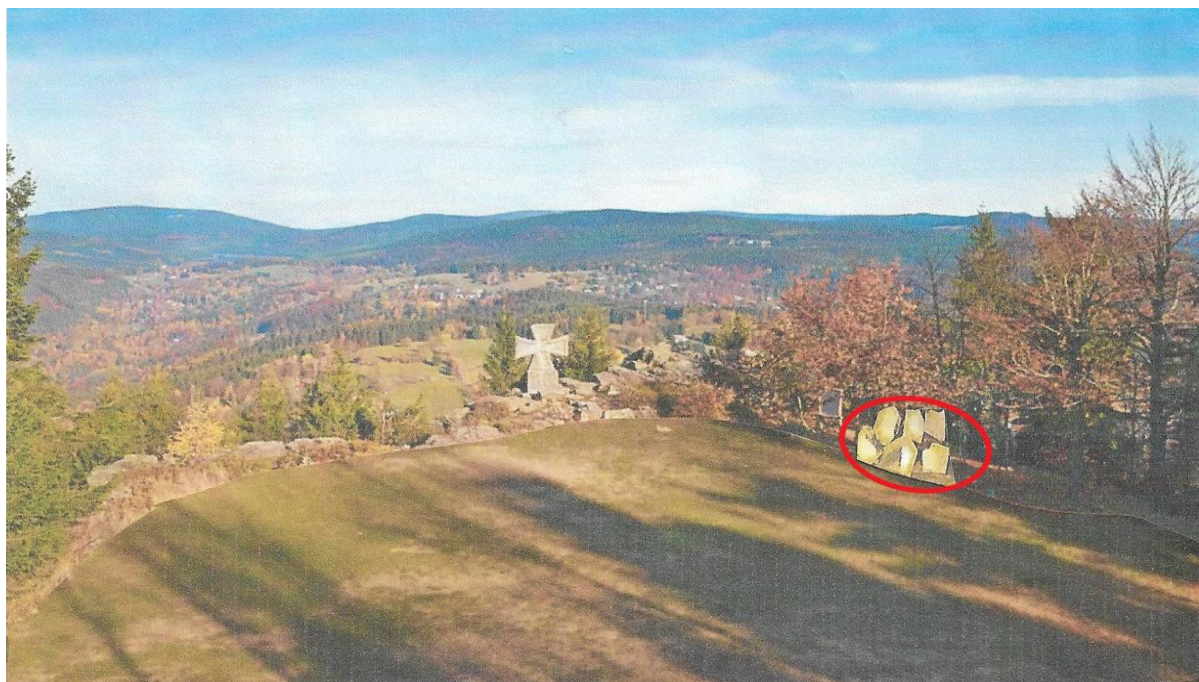

Pachatelé zelený palouk s vysokými stromy zlikvidovali pomocí techniky. Povrch palouku vydřeli až na skalnato- písčité dno.

Původní Háj nacistických hrdinů, měl plochu menší jak 50 m². Původní pietní kameny z Háje hrdinů přemístili několik metrů doprava od původního pietního místa a smíchali je zřejmě(možná) i s historickými menhiry. Původní pietní místo je označeno červeně.

Na základě informací z německého tisku, podle leteckých snímků, podle fotografií od Putujících, z fotografií pachatelů lze přibližně určit, kde pietní místo vybraných hrdinných nacistů bylo a jak bylo přibližně veliké. Koláž je vytvořena podle znalostí k datu 1.4.2021.

Pachatelé umístili pietní kameny nacistických hrdinů a případně i historické menhiry na okraje nově vytvořené plochy. Má plochu větší jak 1000 m². Pachatelé zvětšili původní skromné pietní místo o necelých 50m², dvacetkrát.

Místní neonacisté ho vybudovali tajně, bez povolení majitele pozemku. Vybudovali nové pietní nacistické místo obřích rozměrů, které se stalo poutním místem neonacistů z celé Evropy.

Neonacisté nosí kytky a svíčky na nové pietní místo při příležitosti významných nacistických dnů.

Jeden příklad z roku 2019

Aktuálně

ŽELEZNÝ KŘÍŽ ZE ŽULY.
Pomník v Jizerských horách u rozhledny Štěpánka má tvar nacistického vyznamenání Železný kříž. Uprostřed jsou viditelné stopy po svastice.

Tajný nacistický pomník v Jizerských horách

Na hřebeni Jizerských hor se tyčí mohutný žulový kříž. Postavili ho Němci ke konci války, Češi ho v roce 1945 strhli. Obnoven byl teprve nedávno, zřejmě z iniciativy neonacistů. A letos, **v den Hitlerových narozenin, tam zaplály svíce.** „Veřejně je však pomník stále mylně interpretován jako nevinný symbol, třeba jako maltézský kříž,“ říká historik Jan B. Uhlíř.

▲ **V BARVÁCH TŘETÍ ŘÍŠE.** Věnc u pomníku s bílou, černou a červenou stuhou.

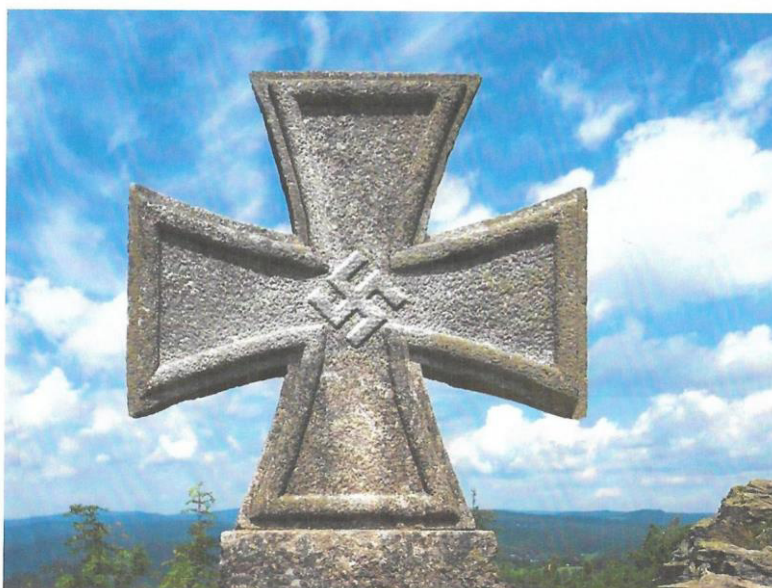
▲ **SVÍČKY ZA HITLERA.** V Jizerských horách hořely letos 20. dubna.

Foto: Milan Terkelt

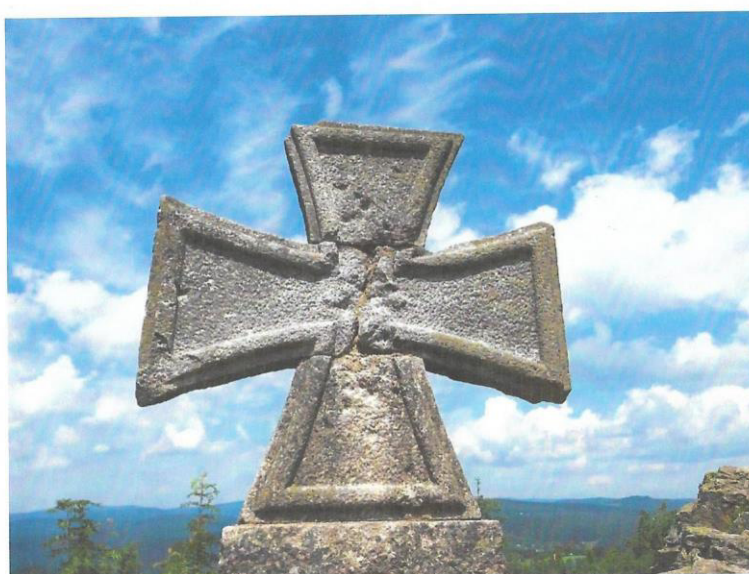
Fotografie jsou z dubna 2019!!!

Přehledná historie nacistického žulového Železného kříže 1939 II. stupně.

Odhalen byl Konradem Henleinem 22.10.1944. Snímek byl vytvořen elektronicky podle fotografie znovuodhaleného kříže v roce 2011. Do dnešní doby nebyla zatím nalezena žádná fotografie z roku 1944. Tento kříž svalili do údolí v červnu, nebo v červenci 1945 převážně věřící vlastenci za přítomnosti evangelického kněze.

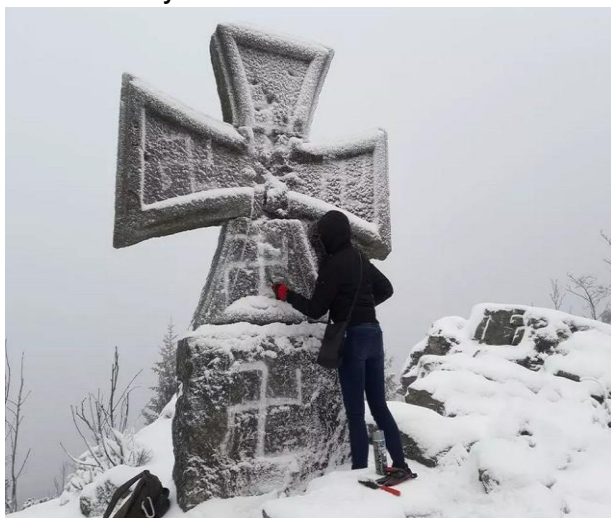
Tento kříž obnovili místní neonacisté 31.10.2011. Na snímku jsou patrné stopy po sestřeleném hákovém kříži v květnu 1945.

Proti obnovení kříže v roce 2011 protestovala řada občanů. Protesty byly a jsou trvale zametány pod stůl. První fyzický nesouhlas s obnovením nacistického kříže se stal o Vánocích 2019. Protest byl vyjádřen pomalováním ramen levotočivými hákovými kříži. Na snímku je zachycen člen Jizeranu, který se snaží namalované kříže odstranit. Média a policie považuje tento čin za projev vandalizmu. Viz

<https://www.novinky.cz › Krimi> [Vandalové o Vánocích pomalovali unikátní německý pomník](#)

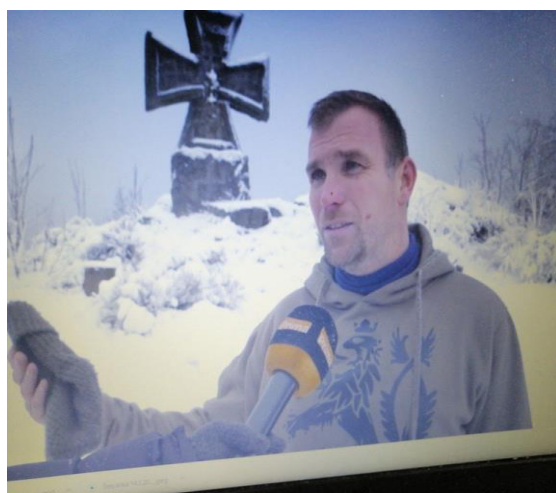
V článku není uvedeno, že Spolek Jizeran tají skutečnost, že pomník slavnostně odhalil vříjnu 1944 Konrad Henlein. Tají skutečnost, že pietní místo tj. tzv. Háj hrdinů založili místní nacisté, lektoři z nacistického školícího střediska z Rösslerbaudy. Založili ho pro jimi vybrané hrdinně padlá nacisty.

V článku Vandalové o Vánocích pomalovali unikátní německý pomník je uveden názor jednoho ze zakladatelů Jizeranu:

Znovu postavením pomníku jsme chtěli poukázat na skutečnost, že v Jizerkách kdysi žili Němci a Češi vedle sebe. Vzájemně si pomáhali, protože v horách byste jinak ani nepřežili. Ano, byli to Němci, ale byli to taky obyčejní lidé jako vy a já,“ uvádí dále za spolek jeden z členů.

Daniel Žalman to komentoval ve Zpravodajství FTP Prima 28.12.2019:

*Moje historie je taková, že jak sem chodím celý život a chodil sem, tak jsem prostě tady ten kříž našel a přišlo mi, že ta historie patří sem a vadí třeba konkrétně mně, že tady někdo historii bourá, ničí, **místo aby o ni něco učil.** Tak jsem si řekl prostě to krásné místo tady obnovit s tím pláckem s těma kameny, že by to bylo dobrý sehnat partu lidí a prostě to opravit. Aby to tady bylo ku prospěchu všech. **A takový to smíření nezi Čechama a Němcema a ne spíš rozdělování, spíš pro to smíření.** Protože tady jsme žili všichni společně, byly to přece jen Sudety a nikomu tady Němci Čechům nevadili a obráceně.*

Až to válka rozdělila samozřejmě, ale tam nešel každý dobrovolně. Takže to tady postavili Němci sjejm

padlejm, tak to tak prostě bylo v té době.

Z projevu Daniela Žalmana, který je členem Jizeranu, je patrné, že on je přesvědčen o tom, že toho ví o historii hodně a že by rád ty, co historii bourají, poučil. Proto si řekl, že by bylo ke prospěchu všech, sehnat partu a tady to krásný místo s těmi kameny opravit.

Vážnější nesouhlas se znovuoobením kříže se stal v březnu 2020, kdy nepříatelé kříže vážně poškodili tři ramena kříže.

V červenci 2020 se u kříže objevil protestní panel STOP NEONACISMU

Od posledního fyzického útoku na tento symbol Třetí říše uplynul již rok. Odpůrci tohoto kříže žádají o jeho přesunutí do muzea, nejlépe do Severočeského muzea v Liberci. Píšu tyto řádky v den Vzkříšení Ježíše Krista. Den naděje, míru a usmíření.

Zatím co vzkříšení žulového železného kříže 1939 II. stupně je aktem opačným. Ve jménu tohoto kříže zemřelo mnoho milionů lidí.

Toto vzkříšení vyvolalo novou zášť a nenávist mezi Čechy a Němci.

Kříž a pietní místo pod rozhlednou Štěpánkou vzkřísili ti, co o historii, která se zde odehrávala ve čtyřicátých letech minulého století nevěděli skoro nic. Je však možné, že naslouchali někomu, kdo má tento symbol Třetí říše rád.

Je proto nutné, aby se okolnostmi, za kterých byl tento nacistický kříž spolu se symbolickým hřbitovem znovu vybudován, začaly zabývat co nejdříve příslušné orgány.

Josef Doškář, badatel , 5.4.2021